

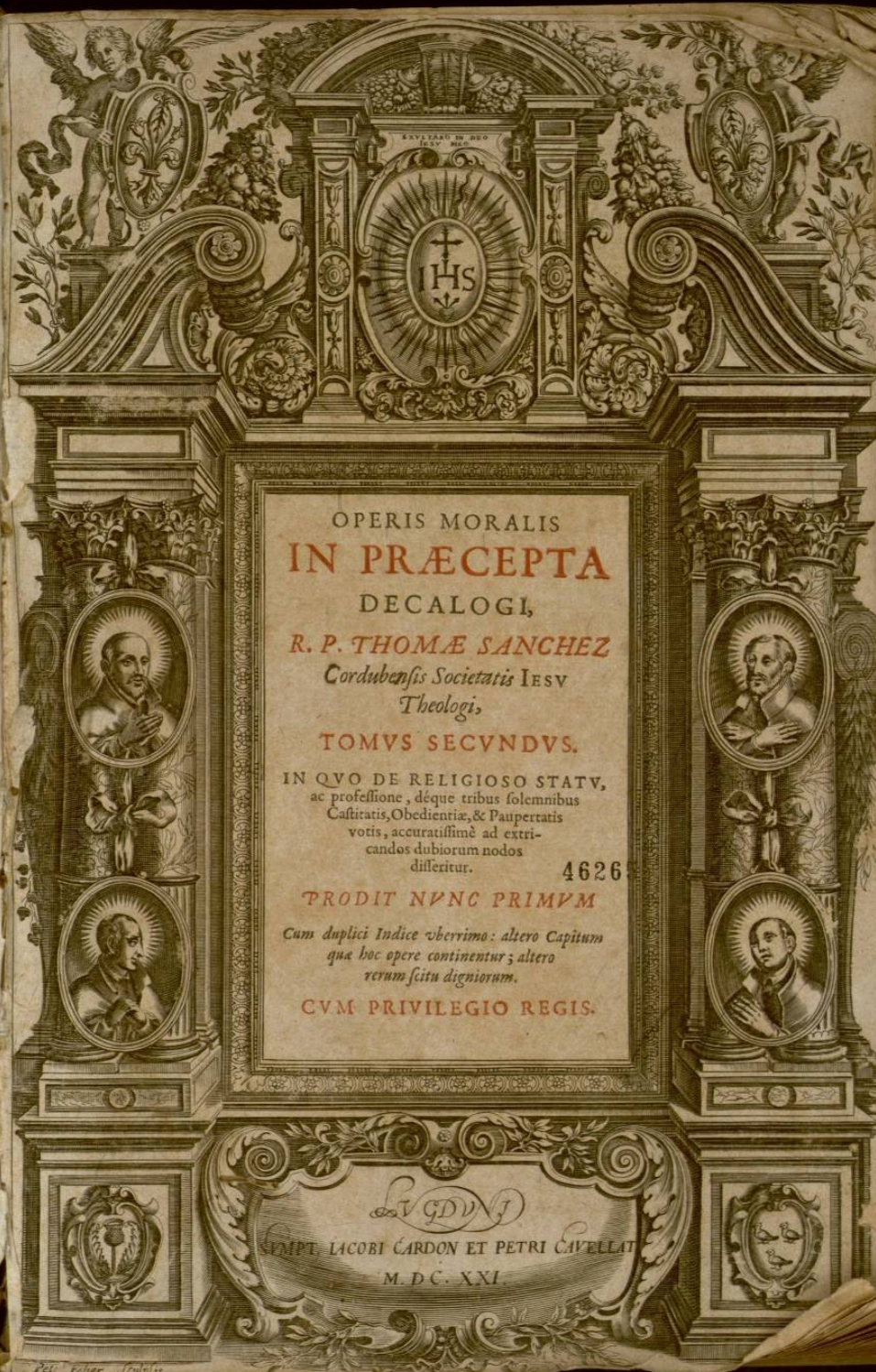
Handwritten text in a cursive script, likely a name or title, written vertically on a piece of aged, yellowish paper. The text is difficult to decipher due to the cursive style and fading.

BJ1240
.S3
1621
v.2
c.1

1080044940

BANCO Real Fondual Ecles.
JUAN FONDO
A. B. PÚBLICA DEL ESTADO

OPERIS MORALIS
IN PRÆCEPTA
DECALOGI,

R. P. THOMÆ SANCHEZ
Cordubensis Societatis IESV
Theologi,
TOMVS SECVNDVS.

IN QVO DE RELIGIOSO STATV,
ac professione, deque tribus solemnibus
Castitatis, Obedientia, & Paupertatis
votis, accuratissimè ad extri-
candos dubiorum nodos
dissertitur. 4626

PRODIT NUNC PRIMVM

*Cum duplici Indice vberissimo: altero Capitum
quæ hoc opere continentur; altero
rerum situ digniorum.*

CVM PRIVILEGIO REGIS.

LVGDVNI

IMPET. IACOBI CARDON ET PETRI CAPELLAI
M. D. C. XXI.

Pet. Taber. Sculp. et.

SANCTISSIMO
DOMINO NOSTRO
GREGORIO XV.

POSTHVMVS hic Patris Tho-
ma Sanchij foetus, quia patrem non
agnouit vllum, in tuum sinum per-
fugium habet, BEATISSIME PATER, ad
communem patrem; quamquam habet ille
singulariter aliquid, quo te parentem appellet.
Est hic liber de iis hominum religiosorum ne-
xibus, quibus illi diuinæ Majestati præ cæ-
teris hominibus arctius illigantur. at enim-
uerò ut eos præsertim sibi filios Deus homo
adoptauit: ita tibi, quem habet sua in terris

Vicarium auctoritatis, voluit singulariter esse commendatos. Accedit huc præterea, quòd hic liber in ea obligatione versatur plurimum; qua se, suamque Societatem Pontificiis imperiis more prorsus nouo mancipauit huius instituti primus auctor Ignatius, ad barbaros populos, Christianaque disciplina rudes edocendos; ad Euangelium in remotissimas orbis terrarum partes proferendum; ad eos in rectum tramitem reducendos, qui à Romana castris Ecclesiae, hoc est, à Dei præpotentis imperio descuerunt; ad quodcumque demum opus, ut uno verbo complectar omnia, tibi eos placuerit allegare. Theseum memini hoc loco me legere, domitorum illum monstrorum, ad Ægeum parentem venisse cum gladio, & calceis, quæ ille apud Trezenem, sub ingenti saxo condita reliquerat, signa filio generis, & paternæ nobilitatis. Gladium recognosce, PATER BEATISSIME,

in Ro

in Romana cusum officina, quo armata tua proles accedit ad te: gladium ex utraque parte acutum, quo cadant ultore monstra illa teterrima peruersarum opinionum, è tartareis identidem locis erumpentia, contra Religiosorum cœtus, aduersus manum undique collectam ad propugnandam ciuitatem sanctam Hierusalem, ad supremæ Majestatis, hoc est, Dei vicariæ custodiam, & defensionem. Calceos autem quos alios monstrat, nisi eos, quibus calceata laudabatur in sacro Epithalamio Dei Ecclesia, tua, BEATISSIME PATER, sponsa, quibus pulchri sunt pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona? His ille non tam ipse indutus accedit, quàm omnes induit nostri homines instituti, eius vi obligationis commonstrata, qua post Deum tibi præcipuè deuincimur. Filium accedentem ad te, qua soles benignitate amplexare, PATER BEATISSIME, ut non tam

* 3 doleat

doleat ereptum sibi Sanchium parentem, quam
à te communi omnium gentium patre
adoptatum se gaudeat singu-
lari cum significatione
benignitatis.

RELIGIOSO

RELIGIOSO LECTORI.

RODIT in lucem, RELIGIOSE LECTOR, in Decalogi præcepta volumen Patris Thomæ Sanchez. Si ordinem spectes, secundum; si indefessum Auctoris studium, iudicii que maturitatem in re difficili enodanda consideres, nulli secundum, sed qualia sunt cætera tanti ingenij monumenta, inter prima numerandum. Posthumus quidem partus est, sed non suppositus, nec degener, Facile enim acre parentis acumen, facile reconditam eruditionem, & operosam in scribendo facilitatem, quavis ex pagina, sine errore deprehenderes, quanvis tacito Auctoris nomine in vulgus daretur. Egit ille priori volumine de voto generatim. In hoc secundo, nequid suscepto deesset operi, Religiosorum vota complectitur, Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; igitur accurate, ut in materia satis obscura nihil accuratius possis desiderare: ita religiosè, & candidè, ut Sanchez eximiam religionem, & animi immaculatum candorem, oculis etiam valeas aspicere. Potuit ineluctabile mortis imperium, tam sanctum, tam religiosum, ac doctum virum nobis eripere, & in cœli transmittere possessionem, quam ea vitæ innocentia, disciplina religiose obseruantia, virtutumque omnium indefessa exercitatione promeruit, quæ paucis potius indicata, quam exposita à nobis est superiori volumine, quod primum ab eius morte in lucem prodiit, primumque eius laudibus locum præbuit, quas ille in vita, ceu virtutum, quarum rigidus custos erat, venenum auersatus, nusquam apud se locum habere voluit. Non poterit tamen efficere, ut eius nomen obliuione deleatur. Immortalia sunt, quæ nobis industria, scientiæ, & religionis monumenta reliquit, quibus eam nominis celebritatem promeruit, quam vbique possidet, immortaliaque beneficia, quæ scribendo omnibus contulit. Testantur id qui iuri dicendo in Ecclesiasticis præsertim tribunalibus insudant. Et quam Sanchez in rebus difficilibus enodandis monstrat viam, non solum tutam tanti Auctoris approbatione iudicant, sed omnino tenendam præiudicata, sine temeritate, ut temeritatem effugiant, opinione, decernunt. Qui tamen reliquo hominum generi tantum profuit, religiosis familiis deesse non potuit. Imò, quas præcipue amabat, præcipuo forsitan voluit demereri labore, & sui amoris excellentissimo exornare testimonio. Propterea que vltimam vitæ partem, in qua animus, ut luci vicinior immortalis, ita acutiùs intuetur, quæ illi comparandæ aptiora sunt,

sunt, huic operi sacrauit. Cygni supremam, & suauiore[m] vocem merito dixeris, qua[m] mortem illam mundi, quam religiosa vita profitetur, dulcius in suprema ætate celebrauit, seu potius, qua[m] quicquid in illa vitali morte boni est, quod sanè multum est, & nulla non emendum vitæ, & fortunarum iactura, iucundissimè expertus, iucundissimè prædicat. Cui operi alioquin importuna mors, non interruptionem, sed opportuna approbationem attulit. Vix enim scribendi finem fecerat, & extremam illi imposuerat manum, cum ad præmium in cælum euocatus est. Quasi verò sup[er]mi Iudicis arbitrio maiorem tantum opus diligentiam, & curam non desideraret, meritorumque fuerit culmen, quibus ille exornatus ad superos abiit. Inuenies verò in hoc volumine, non solum quæ religiosis familiis communia sunt omnibus, in votorum nuncupatione ad valorem obseruanda, & in soluendis religiosè adimplenda: verum etiam quæ cuique, iuxta peculiare suum institutum, peculiaris sunt. Qui enim omnes eximia charitate dilexit, omnibus quantum potuit, inferuire studuit. Parcendum tamen, si in his, quæ nostræ Societatis sunt, explicandis latius spatietur. Fuit enim hoc à filio præstandum matris, cuius in gremio adoleuit, & consenuit, & cuius disciplinæ rationem à puero ad senectutem, mira vitæ constantia, & exemplo secutus, cognitione etiam fuerat affectus. Adde, quòd in plerisque è reliquis religiosis familiis suorum diligentia exornatis, & annorum ætate approbatis, non multa sunt, quæ noua indigeant commentatione. Societas verò nostra, licet sub tutela nominis IESV secura progrediatur, nouitia tamen, & minima inter reliquas est, & Hæreticorum imposturis acriter impugnatur: quapropter propugnanda fuit, & in apertam lucem proferenda, quæ insulsi cauillatores mendaciorum nebulis obsannare conantur, vt illi inuidiam apud indoctos conflent. Est enim hoc illi, cum ipsa virtute, ac reliquis commune religiosis familiis, vt solum illam oderint, qui non viderint, & ament omnes, qui vident. Quapropter, vt inter Hæreticos ignorantia, & nox illa, qua cæci præcipites in exitum ruunt, indoctos, & scelerum furiis inflammatos animos in nos concitat: ita Catholicos doctos, & bene moratos, ipsa religionis, quam profitemur species ob oculos proposita, excitabit ad defensionem. Tu verò, RELIGIOSE LECTOR, si quam gratiam Auctoris diligentia, & studio te debere existimas, Deo referas: referesque gratissimam, si huius ex operis præscripto vitam instituas, vel saltem, quantum potes, eos imitere, qui illud sequuntur. Hoc enim vnum Sanchez dum vixit, omnibus persuadere exoptauit, hoc postremo quod offerimus volumine, & clariùs vitæ exemplo docuit.

Docentem audi, & vale.

* * *

LITERÆ

LITERÆ ADMODVM REVERENDI
in Christo Patris Mutij Vitellesci Societatis IESV
Præpositi Generalis.

CVM Secundum Tomum in Decalogum, P. Thomæ Sanchez nostræ Societatis, quatuor eiusdem Societatis Theologi, quibus id commisimus, recognouerint, & in lucem edi posse probauerint; facultatem concedimus, vt typis mandetur, si id ita iis, ad quos pertinet, videbitur. In quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, & sigillo nostro munitas dedimus Romæ 27. Nouembris 1620.

MVTIVS VITELLESCVS.

Facultas R. P. Prouincialis Societatis IESV in provincia Lugdunensi.

GO BARTHOLOMÆVS IACQVINOTIVS Societatis IESV in provincia Lugdunensi Præpositus Prouincialis, iuxta priuilegium eidem Societati à Regibus Christianissimis Henrico III. 10. Maij 1583. Henrico IV. 20. Decembris 1606. & Ludouico XIII. nunc regnante, 14. Februarij 1611. concessum, quo Bibliopolis omnibus prohibetur, ne libros ab hominibus nostræ Societatis compositos, absque Superiorum eius permissione imprimant, permitto IACOBO CARDON & PETRO CAVELLAT Lugdunensibus Bibliopolis, vt Opus quod inscribitur, *Operis moralis in præcepta Decalogi, R. P. Thomæ Sanchez Cordubensis, Societatis IESV Theologi, Tomus Secundus*, ad sex proximos annos imprimere, ac liberè diuendere possint. Datum Lugduni die 28. Decembris 1620.

T. IACQVINOTIVS.

APPROBATIO.

NOS infra scripti sacre Theologi Doctores fidem facimus, nos *Operis moralis in præcepta Decalogi, R. P. Thomæ Sanchez Cordubensis, Societatis IESV Theologi, Tomus Secundus* perlegisse, omniâque in illo iuxta orthodoxam Catholicæ Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ, & Sanctorum Patrum sanam doctrinam summa cum eruditione exponi. Lugduni die 22. Ianuarij 1621.

Fr. ROBERTVS BERTHELOT Episc. Damasci.

DE VILLE.

R. D. D. Thoma de Meschatin la Faye huius libri imprimendi facultas.

THOMAS DE MESCHATIN LA FAYE, Comes, Canonicus & Camerarius Ecclesiæ Lugdunensis, in suprema Dombarum Parlamenti Curia Consultarius, Galliarum Primatiæ Officialis, & Vicarius Generalis in Archiepiscopatu Lugdunensi: Opus inscriptum *Operis moralis in præcepta Decalogi, R. P. Thomæ Sanchez Cordubensis, Societatis IESV Theologi, Tomus Secundus*, vt in lucem edatur, facultatem concedo. Lugduni 10. Aprilis 1621.

MESCHATIN LA FAYE.

SVMMA

SVMMA PRIVILEGII
à Christianissimo Galliarum Rege
concessi.

LUDOVICI XIII. Gallia & Navarra Regis auctoritate sancitum est, atque patentibus literis cautum, ne quis in Regno suo, aliisve locis ditioni suae subiectis, intra proximos annos decem, à die impressionis primae inchoandos, ac numerandos excudat, vendat, excudendum, vendendumque quovis modo, & ratione curet librum, qui inscribitur, *Opera moralis in praecepta Decalogi, R. P. Thoma Sanchez, Cordubensis, Societatis Iesu Theologi, Tomus Secundus*, præter IACOBVM CARDON & PETRVM CAVELLAT Bibliopolas Lugdunenses, aut illos, quibus ipsimet concesserint. Prohibitum insuper eadem auctoritate Regiâ omnibus suis subditis, cumdem librum extra Regni sui limites imprimendum curare, vel quempiam, vbiicumque fuerit, ad id agendum impellere, ac instigare, sine consensu dictorum IACOBI CARDON & PETRI CAVELLAT. Idque omne sub confiscatione librorum, aliisque poenis originali Diplomate contra delinquentes expressis. Datum Parisius die 27. Februarij 1621.

De mandato Regis.

Signatum

LE BOSSV.

INDEX

INDEX CAPITVM,
QVÆ IN HOC TOMO
secundo continentur.

LIBER QVINTVS.

De voto solemnî in communi, & de solemnî castitatis.	
Cap. I. I N quo solemnitas voti consistat: & qualiter à simplici differat: & quo iure matrimonium subsequens dirimat: & vitium ex his ad vere religionis essentiam desideretur. pag. 1.	
II. An Pontifici integrum sit in quibuscumque votis solemnibus dispensare?	9
III. Quot modis religionis professio fieri valeat: & quando dicatur professio tacita fieri.	10
IV. Ex quibus causis reddatur professio tacita irrita.	15
V. Quibus privilegiis gaudeat religionis professio: & an iis quoque gaudeant simplicia biennij vota emissa in Societate IESV.	37
VI. De voto solemnî castitatis.	49

LIBER SEXTVS.

De voto solemnî obedientiæ.	
Cap. I. Q uid sub voto obedientiæ religiosorum comprehendatur, & quibus superioribus obliget obedire.	52
II. An votum obedientiæ obliget religiosos ad obtemperandum suis Prelatis in omnibus licitis, etiamsi sint præter, vel supra regulam.	57
III. Qualiter religiosus, vel quivis alius subditus teneatur obedire, dum dubitat, an res præcepta sit illicita, aut excedens limites potestatis Prælati: aut opinatur eam esse illicitam, aut excedentem eos limites: vel dubitat, an superior habeat legitimam in illum potestatem: aut opinatur eam non habere: aut quando res præcepta est contra regulam.	67
IV. An religiosus teneatur sub culpa mortali, aut veniali, omnia in regulis suæ religionis contenta observare, & omnia à superioribus religionis legitime sibi iniuncta exequi?	75
V. Qualiter religiosus ad perfectionem tendere obligetur.	91
VI. Qualiter religiosus ad Episcopatum, aut Cardinalatum, aut beneficium aliquod parochiale promo-	

tus teneatur ad vota religiosi status, & ad alias observantias regulares. 94

VII. Qualiter regularibus integrum sit de una religione ad aliam migrare.	104
VIII. De penis apostatarum, & fugitivorum à religionis obedientia, & qualiter religiosus ab illa appellare permittatur, aut Prælatos regulares recusare. 125	
IX. De religiosis à religione electis, ad quid obligentur, & qua potestas sit Prælati regularibus in illos.	145
X. Qualiter novitij subiciantur præceptis regularum, & superiorum, ab ipsisque puniri valeant. 159	
XI. Qualiter religiosus interdictum sit esse executores testamentorum, aut commissarios ad testamentum nomine committentis conficiendum, absque superioris licentia. 164	
XII. Qualiter religiosus possit esse actor, aut reus in iudicio. 174	
XIII. Quæ munera obire, aut quos actus exercere in iudicio religiosus interdictum sit. 179	
XIV. De aliis rebus extrajudicialibus religioso interdictis. 194	
XV. De clausura monialibus indicta quoad egressum à monasteriis. 199	
XVI. De clausura monialium quoad ingressum cuiuscumque persone in earum monasteria. 214	
XVII. De clausura monasteriorum virorum quoad ingressum faminarum in ea. 235	

LIBER SEPTIMVS.

De voto paupertatis.

Cap. I. D E potestate, quam novitius, vel volens ingredi religionem, habet ad disponendum per viam donationis, aut renunciationis de propriis bonis, attento iure antiquiori. 250	
II. Qualiter valeant renunciationes legitima parentum, & aliorum bonorum factæ in Societate IESV, quando fiunt absque parentum consensu in favorem ipsius Societatis, vel cuiuscumque operis pij. 263	
III. De facultate novitij, aut volentis ingredi religionem, ad disponendum per testamentum de suis bonis, & de	

Index Capitum.

- de firmitate eius testamēti sequuta professione, & quis ei ab intestato morienti succedat; & hac attento iure antiquiori ante Tridentinum. 279
- IV. An beneficia nouitij vacant, aut illis renuociare valeat, conferre possint, attento iure antiquiore ante Tridentinum? 297
- V. Quid immutatum sit per Tridentinum sess. 25. de regular. cap. 16. circa dispositiones bonorum ad nouitios pertinentium siue donando, siue renuociando, aut aliter contrahendo, aut testando, & circa renuociationes beneficiorum ecclesiasticorum. 301
- VI. De solemnitatibus alijs ultra petitis per Tridentinum ad renuociationis nouitiorum valorem. 316
- VII. Que bona comprehendantur in hac nouitiorum renuociatione, & in qua tanquam comprehensa succedat post professionem monasterium, non obstante ea renuociatione. 319
- VIII. Qualiter professio interdictum sit testari. 329
- IX. Qualiter professio habentibus ascendentes, aut descendentes, testari liceat inter eos. 340
- X. An patre professio debeatur statim legitima filiis, & e contra filio professio debeatur statim legitima parentibus. 346
- XI. An professio integrum sit testamentum ante professionem factum, aut diuisionem factam inter liberos post professionem reuocare, aut declarare? 348
- XII. Qualiter, & quo iure succedat monasterium succedendi capax in bona professi, de quibus ille ante professionem non disposuerat, & an ad acquirendam hereditatem monacho delatam desideretur aliqua ipsius monachi aditio? 352
- XIII. Qualiter filijfamilias professi peculium siue castrense, siue quasi castrense, siue aduentitium, siue profectitium transeat in monasterium. 362
- XIV. Qualiter transeat ad monasterium ius patronatus, ius nominandi ad emphyteosim, petende renouationis eiusdem, ius retractus ratione sanguinis competentia in seculo religioso. 381
- XV. Qualiter ad monasterium transeat maioratus, feudum, emphyteusis, res cum pacto non alienandi tradita, profectitium. 384
- XVI. An si granatus, ut bona aliqua cuidam tertio restituant, si absque liberis decedat, ingrediatur religionem nullis filiis relictijs, succedat monasterium in ea bona? 397
- XVII. Qualiter acquirantur monasterio relicta monacho ea lege, ut ad eum, & non ad monasterium pertineant, nec possit in illa superior se intrinse, & eo se intrinse perdat legatum, & an aliquid possit a superiore ita monacho concedi, ut superior ipse auferre nequeat? 415
- XVIII. Quid distet inter votum simplex, & solemnem paupertatis, & qualiter utrumque obliget, & in quo consistant; & an solemnem impediatur dominium acquiri religioso omnibus priuatis, etiam rerum, que vnicui consumuntur vsu? 420
- XIX. Explicatur, que in particulari sint contra paupertatis votum, & qualis licentia superioris excuset. 426
- XX. An vitium proprietatis in religioso, quo absque superioris licentia usurpat, aut alienat, sit semper culpa letalis, & duplex culpa sacrilegij, ac furis, ac quibus penis subiaceat? 448
- XXI. Qualiter peccet religiosus paulatim modica aliqua accipiens, aut expendens absque superioris licentia. 450
- XXII. Qualiter religiosus habere peculium aliquod, seu redditus, ex licentia superioris liceat. 456
- XXIII. Qualiter peccent Pralati religionum dantes peculio habendo causam, plures admittendo, quam qui ex redditibus monasterij, ac conuersis elemosynis sustentari valent. 461
- XXIV. An religiosus integrum sit ex elemosynis emendicatis viuere, an possit labori corporali teneantur incumbere, quo victum sibi comparent? 463
- XXV. Qualiter religio, aut religiosus ipse, etsi ordinis Minorum sit, capax sit hereditaria successione ex testamento, vel ab intestato. 465
- XXVI. Qualiter religio ipsa, aut religiosus, etsi sit ordinis Minorum, capax legati percipiendi sit. 470
- XXVII. De paupertate Societatis IESV, & an post illa, eiusue religiosi heredes, aut legatarij institui; & que sint huic paupertati peculiaria? 480
- XXVIII. In quibus ministerijs interdictum sit Societati IESV stipendium accipere, & an id accipere aduersetur voto paupertatis. 486
- XXIX. Qualiter regularis capax sit beneficij, aut pensionis, & qualiter beneficia vacant, pensionesque extinguantur religionis professione. 490
- XXX. An si religiosus acceptet absque superioris licentia pecuniam in pauperes distribuendam, vel distribuat alij quam pauperi designato, sit reus voti paupertatis? 521
- XXXI. Qualiter monasterium ex contractu, aut delicto religiosi obligetur, & qualiter ij contractus sint prorsus irriti, nec ipsemet religiosus ex illis teneatur. 525
- XXXII. Quando religiosus transit licite ab vna religione in alteram, vel ad Episcopatum, aut ad aliud beneficium, ad quem pertineant bona, que prius acquisierat, vel in posterum acquirat. 532
- XXXIII. Cui acquirant religiosi a potestate, vel a religione, eiccti, siue transierint ad aliam religionem, seu ad aliud beneficium ecclesiasticum, siue non. 546
- XXXIV. Cui acquirant conuersi, & oblati, ac fratres Xenodochij Ioannis de Deo, siue vere professi, dolo tamen Abbatis ad profectendum inducti. 550

LIBER

LIBER QUINTVS DE VOTO SOLEMNI IN COMMVNI, ET DE SOLEMNI CASTITATIS.

CAPVT PRIMVM.

In quo solemnitas voti consistat: & qualiter à simplici differat: & quo iure matrimonium subsequens dirimat: & vtrum ex his ad veram religionis essentiam desideretur.

SVMMARIVM.

Quot quæstiones disputanda sint. n. 1.

An stando in iure naturali differant votum simplex, & solemnem, & differant specie: & in quo vtriusque essentia consistat: & quo iure per solemnem dirimatur matrimonium sequens? Responderunt variæ sententiæ à numero 2. vsque ad 5.

Explicatur sententiæ authoris circa hæc: & an eodem modo obliget vtrumque, ac votum solemnem sit ens per accidens? à n. 6. vsque ad 9.
An solemnem paupertatis votum reddat iure natura vuentem incapacem dominij acquirendi, & illius transferendi? eodem n. 9.
Post n. 9. inuenies alia summaria.

HACTENVS de voti simplicis obligatione egimus: iam de voto solemnem agendum est. Er primo quidem in genere: deinde autem de singulis solemnibus obedientiæ, paupertatis, & castitatis votis agemus. Triplex ergo quæstio in hoc capite disputanda est. Prima, an sit aliquod discrimen stando in solo iure naturæ inter votum solemnem, & simplex: & quo iure per solemnem dirimatur matrimonium subsequens? Secunda, est totum discrimen sit ex iure ecclesiastico, in quo illud consistat: Vltima, an ad veram religionis essentiam professio solemnem desideretur?

QUÆSTIO prima. An seculo iure ecclesiastico, & stando in solo iure naturæ, sit aliquid discriminis inter votum simplex, & solemnem: an potius tota voti solemnitas ratio, & differentia à simplici, sit ex ipso iure ecclesiastico: & quo iure per votum solemnem dirimatur matrimonium subsequens? Triplex est sententiæ. Prima aut, essentiam voti solemnem consistere in quadam benedictione: Hanc retulimus lib. 7. de matrimonio, disput. 25. n. 1.

Secunda sententiæ sustinet, essentiam voti solemnem consistere in actuali dominij sui ipsius traditione in manus Dei, ac Prælatorum vices Dei gerentium, ipsiusque nomine eam acceptantium: ac proinde differre essentialiter, & ipso iure naturæ attento, à voto simplici, quod in hoc aut nulla sit traditio: aut quando promittitur aliquid quod in futurum tempus confertur, vt est votum in Summa Th. Sanchez. pars 111.

gressus religionis: aut si sit traditio, vt contingit in simplici castitatis voto, est imperfecta, nec dominio sui corporis vuentem spolians, sed litro vsu solo. At in voto religionis solemnem est perfectissima traditio à superiori nomine Dei acceptata, abdicans omne vuentis dominium, & transferens illud perfectè in Deum, & superiores nomine Dei acceptantes: ita vt Deus sit iam dominus eius, non tantum tanquam causa vniuersalis, quale ceterarum rerum dominum habet, sed competat speciale huius persone dominium, quod ipsa antea habebat in seipsam tanquam peculiaris persona, ac suorum actuum domina: ac proinde reddatur incapax per se, & ex natura rei transferendi in alterum sui dominium. Quare sicut ipso naturæ iure differunt sponsalia, & matrimonium, quod illa sint futurarum nuptiarum promissio, nec dominium sui corporis à sponsis auferant, hoc autem perfectissima traditio, priuans omnino corporis dominio coniungit ipsos: sic naturæ iure eadem differentia est inter votum simplex, & solemnem. Quamobrem iuxta hanc sententiæ, sicut matrimonij essentia perfectè, & integrè, iure ipso naturali consistit in corporis traditione, per alterum coniungem acceptata: solemnitates autem quas Ecclesia postulat, vt valida sit ea traditio, sunt ex iure ecclesiastico, & conditiones sine quibus non matrimonij essentia consisteret; vt celebrari coram paroco, & testibus, in tali ætate, &c. Ita voti solemnem professionis essentia est integrè, & perfectè ex ipso naturæ iure, consistens in prædicta traditione: circumstantiæ autem ab Ecclesia præceptæ ad illius traditionis valorem, sunt accidentales, & conditiones sine quibus

A quibus